

OŁBIN сусідська карта

Олбін – другий найстаріший (після Тумського острова) район Вроцлава. Спочатку на цій території знаходилися болотисті пасовища та кілька фільварків. Значення назви району точно не встановлено. Деякі шукають його джерело в імені Альбін, а інші вказують на слово «лебідзь» («łabędź») як на одне з можливих варіантів походження назви.

В Олбіні переважають кам'яниці – щільні багатоквартирні будинки, збудовані на рубежі XIX та XX століть, спеціально для здачі в оренду, які захоплюють своїми дивовижними архітектурними прикрасами. Під час облоги Фестунга Бреслау у 1945 році район було менше пошкоджено, ніж його найближчі околиці.

Після війни воно досить швидко повернулося до життя – тут оселилися репатріанти, розташувалися місця знаходження органів міської влади та громадських установ. В Олбіні були відкриті перша післявоєнна пекарня та перша загальноосвітня школа.

Донині він залишається жвавим районом в середмісті, де можна знайти різноманітні магазини, продуктові крамниці та точки надання послуг.

Одне з місць, яке найбільше подобається жителям Олбіна – це парк Станіслава Толпи, який на самому початку свого існування називався Ваштей-хпарк. Ця назва пов'язана з системою ставків, які використовувалися, як громадські пральні. Після того, як вони були частково засипані, було прийнято рішення про створення парку. Найбільшою визначною пам'яткою був і залишається пагорб, з якого навесні і влітку можна спостерігати панораму району, а взимку можна кататися на снях.

Дачні ділянки є ще однією важливою зеленою зоною в Олбіні. Ті, що розташовані на вул. Буйвіда / ul. Bujwida, були засновані в 1906 році як Шреберівський сад – найбільший комплекс такого типу в Бреслау (сьогодні: Вроцлав) до Першої світової війни. Планувалося, що він поєднає в собі корисну та відпочинкову функції – ця історія триває до сьогодні. Зелені насадження дозволяють вирощувати овочі та фрукти та охолоджують район під час літньої спеки.

1

Я переїхала до Олбіна у 2011 році. Тоді він здався мені сірим і занедбаним. Для того, щоб пізнати та освоїтися у новому місці, я почала гуляти, заходити у провулки та заглядати у старі кам'яниці. Перше відкриття, яке я запам'ятала, – це **плитка з вулиці Рея / ul. Reja**. Кам'яниця, яку я вважала сірою, виявилася інакшою. Таємничий – напівкруглий портал, балкони та фосоди з орнаментами спонукали мене зазирнути всередину. Всередині я знайшла плитку, яка покривала стіни до висоти плечей. Відмінно збережена – яскрава з приємною на дотик фактурою по всій поверхні. Вони були доповнені візерунковою підлогою та двома драконами, що охороняли вхід – кронштейнами, розміщеними біля стелі. Сьогодні плитку можна побачити через вікно. Нещодавно в кам'яниці зробили ремонт. Тепер я знаю, що це, мабуть, один з перших візерунків плитки, яка виготовлялася у Мейсені / Miśni. Ось про що йшлося в першому пості в моєму блозі: Old Kafel Story (Історія старовинної плитки). Через десятиліття я продовжую свою мандрівку Олбіном. Сьогодні все частіше, зусиллями мешканців ремонтують не тільки фасади кам'яниць, а й сходи, викладені плиткою. **Magda**

Парк Нововеїський / Park Nowowiejski! Чудове місце! Зараз парк Станіслава Толпи та Едіт Штейн – поділений на дві частини. Раніше це було одне ціле. Я готувався там до випускних іспитів з другом. Зараз він священник. Кажуть, там була лавка, де сидів Станіслав Толпа. Тоді я про це не знав. Я впав у ставок у парку, коли мені було 7 чи 8 років. Моя сім'я сміялася з цього. **Lukasz**

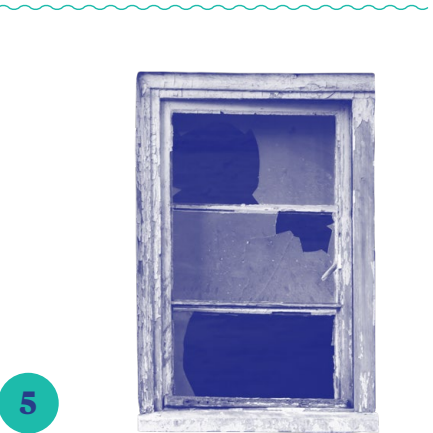
З розваг я пам'ятаю **пагорб у парку** Станіслава Толпи, де взимку люди каталися на санках, а коли було тепло, ми з дідусем ходили годувати лебедів та качок черствим хлібом. Дідусь зберігав цей хліб у пакети від молока. **Сусід**

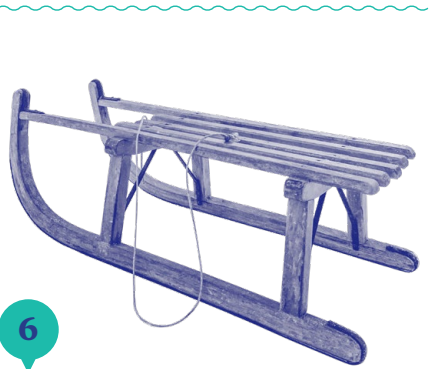
Це тема є забороненою в Олбіні. Століття тому – ліцей №1, раніше школа ім. Кароля Сверчевського, а потім без імені. Коли я ходила до школи – **пам'ятник ген. Сверчевському** був розмальований у стилі св. Миколая. Це була ідея учнів – 20 років тому – зробити щось красиве з чогось потворного. Одного разу вночі цей пам'ятник зник. Я вважаю, що дирекція наказала його забрати. Однак близько півтора року Сверчевський був св. Миколаєм. **Lukasz**

Це був чудовий **вчитель польської мови**. Пані Масни – золота людина. Її вже немає в живих. У неї на пальцях завжди було 10 касетів – таких пернів. Усі її боялися. Вона нікого ніколи не вдарила по обличчю, але перстені були шокующими. Вона була страшна, але вона була хорошою людиною. Вона змогла полегшити нещасття всіх, хто не пов'язував своє професійне майбутнє з польською мовою, і вночі кожен дізнався щось цінне з її уроків. **Lukasz**

Тут була **стара фабрика**, а біля неї **димар**. На цей димар можна було вилізти, і я навіть зробив це. Я не хотів спускатися. Я закрився з другом. Просидів на ньому близько 6 годин. Ми посперечалися, що той, хто протримається довше – виграє. Прийшов дільничний, сказав мені спуститися, а я сказав: «Ні!» і сидів далі. Він почав лізти за мною, а я підіймався все вище і вище. Він плюнув на це, а я чекав і чекав. Він пішов і лише потім я спустився. Димар існує і сьогодні. Більше немає 3-метрової драбини, а тоді я ще не усвідомлювала, що могла би впасти. **Lukasz**

Слов'янський пагорб знаходиться на кордоні Олбіна та Надоджа. Знамениті ходіння за гаражі – там ми колись спускалися на велосипедах, санках, прямо до гаражів. Вони виглядали зовсім інакше, ніж сьогодні. Гаражі, які знаходилися ззаду, зникли. Останній раз на велосипеді я врізалася в такий гараж близько 1999 року. 22 роки тому. Як давно це було. Я залишилася неушкодженою, велосипед теж, але гараж постраждав – в'ятина була досить великою. Там також відбувалися музичні репетиції, деякі будівлі були занедбані, деякі розібрали злодії. Різні події відбувалися... **Lukasz**

Міська рада вибрала кам'яницю, яка розташовувалася на сьогоднішній **вулиці Понятовського / ul. Poniatowskiego 25**, для місця розташування **першого мєра Вроцлава** – Болеслава Дробнера. Зараз це звичайна кам'яниця біля автобусної зупинки. На рівні з громадським туалетом. **Janina**

Пам'ятаю, всі дівчатка робили це. Навіть нещодавно, коли ми зустрілися з моїми колежанками, я запитала їх: «Пам'ятаєте наші **«секретики»**?» А вони: «Звичайно!». Але для чого ми їх робили? Не знаю, просто так – для розваги, щоб було приємно. Тоді у дворах можна було знайти багато різних речей: шматки скла, плитку тощо. Ми викопували невелику дірку: потрібну було покласти всередину щось барвисте, щоб воно блискотіло і переливалося, шматки скла, цукеркові обгортки тощо. Потім їх накривали склом і засипали піском. Потім пісок розгортали руками. І з'являвся «секретик»! **Dorota**

Я чудово пам'ятаю **повінь** 1997 року. Раніше ми їздили до криниці біля жовтих багатоповерхівок – там можна було набрати води. Черга розпочалася на рівні продуктового магазину – на **розі вулиць Ключборська / ul. Kluczborska та Вигодна / ul. Wygodna**. Це було приблизно 100-150 метрів. Мені було 13 років і я ходив будувати насипи на вулиці Слов'янській / ul. Słowiańskiej. Насправді, я не знаю, чи багато ми допомогли, тому що ми ще були дітьми, але це було дуже приємно – ми відчували себе важливими. І знамениті подорожі з булками... Коли привозили хліб, ми брали булки, а потім доставляли до різних частин міста. Ми їздили на велосипеді дуже повільно. Ми перевозили хліб у поліетиленових пакетах. Коли я поїхав на канікули, розповідав про це. Я відчував себе знаменитістю, тому що на морі не було повені. Вода знищила наш підвал та різні дивні цінності: радіоприймач та сумку з 1940-х років, з якою мій дід повернувся з окупації. Повінь в Олбіні була дивною – ніби нас затопило, і ніби ні. Було дуже багато шурів. О Боже! Ми бігали по стадіоні, тікаючи від них. **Lukasz**

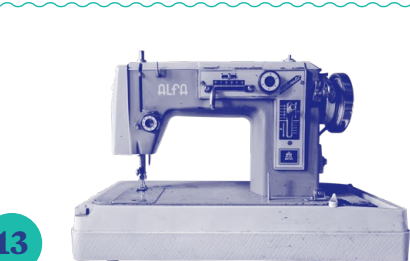
Прасувальний коток існує з тих пір, як я себе пам'ятаю. Він знаходився на розі будівлі, і там було три-чотири сходинки. Батьки сказали, що він існував напевно з 1940-х років. Весь час його обслуговувала літня пара. Я пам'ятаю, як мама висилала мене туди з купою простирадла. Я завжди платила за все 20 злотих. Я також пам'ятаю, як власник прасувального котка набирав воду в рот (буквально), а потім розбризкував її на білизну, зволожуючи її таким чином. Кілька років тому пара померла, і прасувальний коток закрили. Зараз тут розміщена перукарня. **Lukasz**

11

Я, перш за все, асоціюю Олбін зі своїми бабусею і дідусем. Одна бабуся жила на **вулиці Дашинського / ul. Daszyńskiego**, вона переїхала у квартиру на четвертому поверсі у 1950-х роках. Я пам'ятаю, як я носив вугілля з підвалу, щоб нагріти воду у печі у ванній перед тим, як купатися. Перед тим, як вона переїхала, в помешканні закінчив життя самогубством німецький офіцер. Вона жила у **кращій частині вулиці Дашинського**. Зазвичай вулиця Вишинського / ul. Wyszyńskiego розділяє її на ліву частину (у напрямку вул. Єдності Народовей / ul. Jedności Narodowej), яка вважалася **гіршою**, темнішою – туди було краще не ходити після настання темряви, і кращу – у напрямку вулиці Пруса / ul. Prusa. **Сусідка**

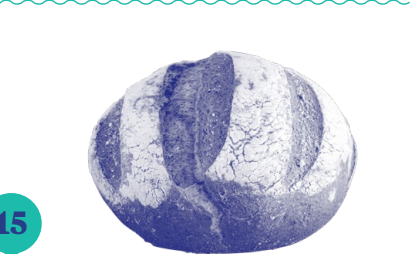
Друга бабуся жила на **вулиці Елізи Ожешко / ul. Elizy Orzeszkowej**. Біля входу у двір були великі сірі двері в підвал. Ми гралися у **тому дворі**. Були лише пісочниця та вішак для вивання килимів. Тато розповідав, що коли він був маленьким, у дворі був чудовий дитячий майданчик з гойдалками та невеликим кінотеатром. Мої дідусь і бабуся переїхали сюди в 1960-х роках. **Сусідка**

Я пам'ятаю, що коли я була маленькою, кам'яниця була ще в хорошому стані. Внизу був **магазин крапцевих додатків**. У 1979 році висилили всіх її мешканців і загородили парканом. Ми заходили туди через дірку між штахетами. Ми лазили по даху! Добре, що батьки нас не бачили! **Dorota**

Олбін – це також дорога до школи. Щодня я проходила повз **книгарню «Марко Поло»**, що знаходилася на вулиці Вишинського / ul. Wyszyńskiego. За зупинкою. Тум ми купували підручники. На стінах висіли великі карти Польщі. **Сусідка**

На вулиці Барліцького / ul. Barlickiego є **пекарня**, яка є легендою району. Багато мешканців з найдаальших куточків району їдуть туди за хлібом та булочками. Поряд із ним знаходиться меморіальна дошка на честь фільму Войцеха Єжи Хаса «Петля / Pętla», який став дебютом режисера. Це був один з перших фільмів, знятих не у студії, а в реальних місцях у Вроцлаві! **Lech**

Я пам'ятаю, що протягом багатьох років тут була велика площа з **величезними деревами**. Я навчалася тут кататися на велосипеді, грала в резинки, футбол – місця було багато. Також були війни між сусідніми дворами. **Dorota**

Школа походить з 1961 року. Тоді ще не було спортивного майданчика, але було **озеро**, яке утворилося на місті вирви. **Ula**

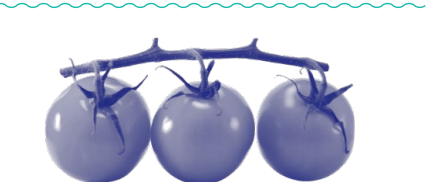

Я пам'ятаю час, коли ще не було клініки, але був **спортивний майданчик**. Це був час наших спортивних змагань. Я пам'ятаю 1962, 1963, 1964 роки – там були дві сусідські русалки. Ми також грали в палатна на вулиці. Оце були часи! **Ula**

Ресторан «Juhas» – зараз на його місці знаходиться піцерія. Однак ресторан все ще залишається в пам'яті городян, адже зараз, коли ви говорите таксисту, наприклад, підвезти до ресторану «Juhas», він знає, де це. **Сусід**

Будинок на дереві – у цьому величезному подвір'ї між вулицями Нововеїська / ul. Nowowiejska та Жеромського / ul. Żeromskiego, Єдності Народовей / ul. Jedności Narodowej та Дашинського / ul. Daszyńskiego росте самотній ясен із збудованим на ньому будиночком. Очевидно, він був побудований без жодного цвяха, дерево не постраждало, і в ньому можуть вільно поміститися 2-3 людини, навіть дорослі. Хоча, звичайно, він був збудований для наймолодших, у цьому дворі вже давно немає дитячого майданчика, а, ймовірно, тут проживає понад тисячу людей. Митці 5 років тому з допомогою місцевих мешканців побудували його за тиждень, але всі вони працювали тут з ранку до ночі. **Bartek**

Дачі займають значну частину району. Тішуся, що вони почали відкриватися – буквально і в переносному значенні для людей, у яких там немає своїх садових ділянок. Мій улюблений приклад – «Олбінський відкритий сад / Ołbiński Ogród Otwarty» у частині «ROD Lepsze Jutro». Там зробили навіс, де можна зустрітись. Під ним організовується багато освітніх та громадських заходів. Це місце, де можна організувати захід та добре провести час. **Lech**

Sąsiedujemy

Сусіди — це програма анімаційних та культурних заходів у житлових масивах Вроцлава, якими керує Зона культури Вроцлава Протягом кількох років ми заохочуємо мешканців Ключкова, Брохова, Олбіна та Олавського передмістя знайомитися та будувати добросусідські стосунки. З 2021 року ми також включили Хуби, Ружанку та Гайовіце до наших заходів на подвір'ях. Ми постійно мандруємо закутками районів з міським гідом Шимоном Марашевським, який відіграє головну роль у двох сезонах серіалу під назвою «Розповіді з районів / Opowieści z osiedli». Усі частини можна переглянути на веб-сайті, у Facebook та YouTube Strefa Kultury Wrocław.

У 2021 році ми також запросили мешканців Олавського передмістя, Олбіна, Ключкова, Брохова, Кшенжи, Надоджа, Швідницького передмістя та Грунвальдської площі до спільного створення з нами сусідських карт цих районів. Ніхто не знає стільки місцевих історій, як сусіди та сусідки, тому протягом кількох місяців ми збирали різноманітні історії про найцікавіші, найкрасивіші, а також найдивніші місця. Завдяки нашим спільним зусиллям тепер ви можете подивитися на 8 районів Вроцлава очима їх мешканців – почути спогади та сучасні історії, а також відкрити простори, яких більше немає.

Візьміть карту в руки і йдіть маршрутом своїх сусідів і сусідок! Пам'ятайте, що кожна карта доступна трьома мовами: польською, англійською та українською.

Бажаємо вдалих мандрівок оседлями!

OŁBIN

сусідська карта

МІСЦЯ ЗУСТРІЧЕЙ

- 1 Stowarzyszenie Żółty Parasol
Prusa 37-39
- 2 Rada Osiedla
Namysłowska 8
- 3 Biblioteka Miejska – Filia nr 5
Namysłowska 8
- 4 Awaria Prądu
– kawiarnia z planszówkami
Prusa 9
- 5 Ołbiński Ogród Otwarty
ROD Lepsze jutro
Daszyńskiego 76

ГАСТРОНОМІЯ

- A Lodziarnia – Kawiarnia Małeńka
Prusa 61
- B KEBZ – More Than Kebab
Nowowiejska 82
- C Pizzeria Pełnia Nowowiejska
Nowowiejska 84
- D Kawiarnia Artystyczna ALFA
Nowowiejska 63
- E Pierogarnia Nowowiejska
Nowowiejska 71/1B
- F Bar Pierozek
Poniatowskiego 3
- G Słodki chłopak
Kluczborska 25
- H Odessa Market
Nowowiejska 25/1A
- I Pierogi Babci
– Wypieki Ormiańskie
Oleśnicka 15
- J Coffe To Go
Oleśnicka 2
- K Ragù Pracownia Makaronu
Sienkiewicza 34A
- L Ban Thai Restauracja Tajska
Sienkiewicza 34A
- M Bar „Domowe obiady”
Sępa-Szarzyńskiego 67B
- N Mexico Bar
Sępa-Szarzyńskiego 59
- O Petits Fours by Tobiasz Herman
Sienkiewicza 30D
- P Neobab Kebab Wrocław
Reja 47
- R BAR Pod Kuflem
Nowowiejska 95

зелена територія

100 m

